

[**<< zurück blättern vor >>**](#)

KIT subst. m. (f.), ab 1643; auch *kita*. **1)** ‘eine zähflüssige, klebrige Masse, die zum Befestigen von Schreiben in Fensterrahmen und Verfugen von Spalten benutzt wird, Bindematerial’ – ‘lepkä, thusta masa używana do mocowania szyb w ramach i uszczelniania szpar, spoiwo’: 1777–1779 Kluk Rośl. 2 104, L *Szyby w drzewo na kit osadzone*. ◊ 1841 Łab., Sw *K[it] żelazny*. ◊ (1900) 1923 Żer.Ludzie 28, DOR *Urywał kawałek kitu, wałkował go w szerokich dloniach i szybko, sprawnie zalepiął nim naruszone miejsca*. – (SŁA), CN, TR, L, SWIL, SW, LSP, DOR. **2)** ‘eine harzige Masse, die von Bienen gesammelt wird’ – ‘masa żywiczna zbierana przez pszczół’: Sw (bart.). **3)** *do kitu* ‘zu nichts zu gebrauchen, zu nichts nutze’ – ‘do niczego’: 1951 Huss.Mur 221, DOR *Do kitu towarzystwo (...) Mówię ci!* ◊ 1952 New. Pam. 360, DOR *Zacierka była do kitu, żuł ją na pół śpiący, aż mu zęby w niej całkiem uwieźły*. – nur DOR (fraz. pot.). ◊ **Var:** *kit* subst. m., 1777–1779 Kluk Rośl. 2 104, L – (SŁA), L, SWIL, SW, LSP, DOR sowie BAN; *kita* subst. f. – CN, TR, L, SW (m.u.). ◊ **Etym:** nhd. *Kitt* subst. m., ‘ein künstliches Bindemittel’, GRI, nur für Inh. 1. ◊ **Der:** *kitować* v. imp., ‘mit Kitt binden oder abdichten’, (1938–1939) 1947 Jarec.Ludzie II 36, DOR, zuerst geb. CN, nur für Inh. 1; *kitowy* adj., zuerst geb. LSP, nur für Inh. 1.

[**<< zurück blättern vor >>**](#)